

DECIZIA NR. 115
din 2006

Directia generală a finanțelor publice Brasov, Biroul de soluționare a contestațiilor a fost sesizată de către Direcția Regională Vamală Brașov privind soluționarea contestației formulate de SC.X .SRL cu sediul în localitatea Voila, sat Cincusor,

Contestația a fost formulată împotriva Procesului Verbal de control.2006 întocmit de Direcția Regională Vamală Brașov prin care s-au stabilit obligații la bugetul de stat

Suma contestată se compune din :

- taxe vamale;
- majorări de întârziere aferente taxelor vamale;
- TVA;
- majorări de întârziere aferente TVA;

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art. 177 din OG. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală , republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.175,176 și 177 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Brașov este investită cu soluționarea pe fond a contestației formulate de către SC X SRL .

I. SC. X SRL contestă suma reprezentând taxe vamale ;TVA și accesorii aferente stabilite suplimentar prin Procesul Verbal de control nr. .2006 de către organele de control vamale din cadrul Direcției Regionale Vamale Brașov.

Petenta consideră că nu au fost încălcate prevederile art. 22 din Legea 133/1999 prin care se prevede faptul că sunt scutite de la plata taxelor vamale , mașinile și instalațiile care se achită din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine motivând următoarele :

Pentru achitarea instalațiilor și echipamentelor achiziționate societatea X SRL nu a împrumutat banii de la unul din asociați ci de la societatea de investiții și finanțare din Italia Y S.a.s , în baza contractului de finanțare înregistrat la BNR în registrul datoriei private externe , sub nr..2002.

Societatea contestă constatările organului de control susținând că societatea care a acordat împrumutul, respectiv Y . S.a.s , cu sediul la Roma , reprezentată legal de A este societate de investiții și de finanțare din Italia , care conform legislației italiene este asimilată unei societăți bancare deoarece în statutul sau are dreptul să acorde credite și finanțări atât unor societăți din Italia cât și unor societăți din afara Italiei.

Totodată petenta menționează că a achitat și achită împrumutul din fondurile proprii obținute după punerea în funcțiune a instalațiilor și echipamentelor importate în regim de scutire de taxe vamale , că are contract de finanțare și act adițional de reeșalonare a creditului motiv pentru care consideră că se încadrează în prevederile art. 22 din Legea 133/1999 .

Contestatoarea susține că majorarea capitalului social a societății W.I.W. Prod. Ro S.R.L. decisă de societatea română Z S.A în calitate de asociat unic , nu are nici o legătură cu suma rămasă de achitat din împrumutul acordat de societatea italiană Y S.a.s , cele două operațiuni fiind înregistrate în contabilitate în conturi diferite . În sprijinul celor afirmate

petenta depune :copiile bilanțelor de verificare a conturilor din lunile noiembrie și decembrie 2002 , din luna decembrie 2004 și din luna decembrie 2006, copiile Registrului jurnal din anul 2002 și anul 2004, extrase după Lista notelor contabile din lunile noiembrie 2002, decembrie 2002, decembrie 2004.

II. În baza Ordinului de control nr. /11.04.2006 , a art. 61. din Legea 141/1997 și a avizului de control emis de către D.R.V.Brașov sub nr. 3685/27.03.2006, organele de control vamal au efectuat o acțiune de control ulterior la SC. X SRL în vederea verificării operațiunilor de import definitiv , derulate în perioada 2001- 2002, pentru care a beneficiat la momentul importului de prevederile art.22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltare întreprinderilor mici și mijlocii, respectiv de scutire de la plata taxelor vamale și TVA.

În urma verificării, organul de control vamal a constatat că bunurile importate cu Declarațiile vamale de import DVI.../24.04.2001,.../09.05.2001, .../09.05.2001 și.../19.07.2001 nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 22 din Legea 133/1999, respectiv nu au fost achitate din *“fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine”*.

Astfel, în baza art. 144 și art. 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României , pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 22 din Legea 133/1999(exonerare neaplicabilă) , echipa de inspecție vamală a calculat drepturi vamale de import pentru bunurile importate cu DVI.../24.04.2001,... /09.05.2001,...../09.05.2001 și...../19.07.2001 reprezentând : TV; majorări de întârziere aferente TV ; TVA ; majorări de întârziere aferente TVA.

III Având în vedere constatările organului de control, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov este de a stabili dacă societatea datorează drepturi de import în condițiile în care pentru bunurile importate cu DVI...../24.04.2001, .../09.05.2001,.../09.05.2001 și...../19.07.2001 în regim de scutire de la plata taxelor vamale conform art. 22 din Legea 133/1999 la controlul ulterior s-a constatat că acestea nu au fost achitate din fonduri proprii sau din credite bancare .

În termen de 5 ani de la acordarea liberului de vamă , autoritatea vamală are dreptul de a efectua controlul ulterior .

În speță art. 61 alin. (1) și (2) din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României precizează :

“ART. 61

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.”

La controlul vamal ulterior s-a constatat că petenta a importat mașini, instalații și echipamente necesare realizării obiectului de activitate cu DVI

.../24.04.2001,.../09.05.2001,.../09.05.2001 și.../19.07.2001 aferent cărora a beneficiat în mod nelegal de facilitățile vamale și fiscale oferite de Legea 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, respectiv de scutire de drepturi vamale.

În drept art.22 din Legea nr. 133/1999 cu modificările ulterioare privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii prevede:

“ART. 22

Întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile, echipamentele industriale, know-how, care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii și se achită din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine.”

Referitor la momentul nașterii datoriei vamale art. 144 pct.b din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României specifică:

“ART. 144

(1) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri:

b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;”

Așa cum se precizează în legislație , se reține că instalațiile și echipamentele importate cu DVI .../24.06.2001 ;/09.05.2001,...../09.05.2005 și...../19.07.2001 beneficiază de regimul de scutire de la plata taxelor vamale în condițiile achitării lor din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că utilajele importate au fost achitate din împrumutul acordat de către societatea italiană în comandită simplă Y .S.a.s în baza contractului de împrumut din data de 15.07.2001

Afirmația petentei potrivit căreia societatea finanțatoare din Italia este asimilată cu o societate bancară deoarece are dreptul să acorde credite și finanțări nu poate să conducă la soluționarea favorabilă a cauzei deoarece firma respectivă nu avea calitatea de bancă. Din statutul societății Y S.a.s. rezultă că societatea finanțatoare are ca obiect principal de activitate producția de articole de manufactură din lemn și comercializarea acestora putând de asemenea să “*contracteze împrumuturi ipotecare și finanțări în general, cu unicul scop de a urmări obiectul social și în legătură strânsă cu acesta, nu în scop public și excluzându-se acumularea de câștig, cu deplina respectare a legilor în vigoare”.*

D.G.F.P.Brașov , prin adresa nr... din 23.05.2006 , a solicitat B.N.R. să comunice dacă activitatea de creditare efectuată de societatea MI.NI.MA. S.a.s. cu sediul la Roma , Piața G. Randaccio, nr. 1, se înscrie în sfera activității bancare conform prevederilor legale , întrucât SC. W.I.W. Prod. Ro SRL a fost monitorizată de BNR cu privire la derularea contractului de credit acordat de societatea finanțatoare.

Prin adresa nr..../12.06.2006 , BNR ne comunică faptul că , în baza prevederilor Circularei BNR nr. 22/1999, în vigoare la data derulării contractului de împrumut , persoanele juridice și fizice nerezidente care au încheiat contracte de natura operațiunilor valutare de capital cu nerezidenții aveau obligația să notifice operațiunile respective indiferent de natura activității desfășurate de creditorii externi. . Totodată ne transmite că

potrivit art 3. pct 1 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară , republicată , activitatea bancară este definită astfel “ atragerea de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public și acordare de credite în cont propriu” .

Conform statutului societății MI.NI.MA Sas Roma , aceasta nu era autorizată să realizeze o activitate bancară întrucât nu avea dreptul să contracteze împrumuturi și finanțări în scop public iar activitatea bancară presupune tocmai atragerea de depozite și alte fonduri rambursabile de la public și acordarea de credite pe cont propriu astfel încât motivațiile petentei conform cărora societatea finanțatoare italiană este asimilată cu o activitate bancară se constată neîntemeiate.

Faptul că după punerea în funcțiune a utilajelor , împrumutul a fost achitat din fonduri proprii nu poate conduce la soluționarea favorabilă a cauzei deoarece sumele cu care s-au achitat instalațiile au fost puse la dispoziție de firma finanțatoare MI.NI.MA iar ele nu se încadrează în categoria fondurilor proprii ale societății SC. W.I.W. Prod. Ro SRL sau a fondurilor împrumutate de la bănci românești sau străine.

Bunurile importate au primit un regim vamal definitiv , care intră sub incidența prevederilor Codului vamal și pentru care petenta a beneficiat de facilitățile prevăzute de Legea nr. 133/1999, cu condiția ca achitarea bunurilor să fie făcută fie din fonduri proprii, fie din surse împrumutate de la bănci românești sau străine. Deoarece societatea nu a respectat această condiție se constată încălcate prevederile art. 22 din Legea 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru dezvoltarea întreprinderilor mici și mijloci, astfel încât în conformitate cu prevederile art. 144 lit b) din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României s-a constatat nașterea datoriei vamale .

Având în vedere cele de mai sus , organele vamale au stabilit în mod legal în sarcina contestatoarei diferența de taxe vamale în sumă de 4.040 și TVA în sumă de 79.724 lei drept pentru care contestația se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Deasemenea urmează a se respinge contestația și pentru majorările de întârziere aferente TV și majorările de întârziere aferente TVA potrivit principiului de drept “accesoriul urmează principalul “

2. Prin cerere, formulată de SC.W.I.W Prod. Ro .SRL cu sediul în localitatea Voila, sat Cincusor, nr. 249, jud Brasov , cod fiscal R 11911686 , solicită suspendarea executării procesului verbal de control Nr./20.04.2006 până la soluționarea contestației formulate împotriva acestuia.

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P.Brașov -Biroul de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației pentru acest capăt de cerere , în condițiile în care decizia pentru soluționarea pe fond a contestației a fost emisă iar suspendarea dănuie până la soluționarea căii administrative de atac.

În fapt, prin cererea formulată petenta solicită suspendarea executării actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației, fără să aducă argumente temeinice privind existența unei îndoieli puternice asupra legalității actului atacat și fără să prezinte documente în susținerea acestei cereri.

În drept, în art.185 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se precizează:

"(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului."

De asemenea pct.11.9 din OMF nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, precizează :

"11.9. În toate cazurile, suspendarea executării actului administrativ fiscal dăinuie până la soluționarea căii administrative de atac, chiar dacă pentru a se pronunța organul de soluționare a emis anterior o decizie de suspendare a soluționării contestației, urmând ca procedura să fie reluată după încetarea motivului care a determinat suspendarea soluționării cauzei."

Având în vedere prevederile legale aplicabile în speță, faptul că petenta nu aduce argumente temeinice în susținerea cauzei iar procedura de suspendare a executării actelor administrative atacate dăinuie până la soluționarea contestației în calea administrativă de atac, în conformitate cu prevederile pct.11.9 din OMF nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, urmează ca solicitarea petentei pentru acest capăt de cerere să fie respinsă ca rămasă fără obiect.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și in temeiul art.185 din O.G..92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată se:

DECIDE

1.Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de către SC. SC. XSRL pentru sumele :

- reprezentând taxe vamale;
- reprezentând majorări de întârziere aferente taxelor vamale;
- reprezentând TVA;
- reprezentând majorări de întârziere aferente TVA;

2. Respingerea ca rămasă fără obiect a contestației cu privire la suspendarea actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termen prevăzut de Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ.